AL III-lea FESTIVAL NAŢIONAL AL FILMULUI

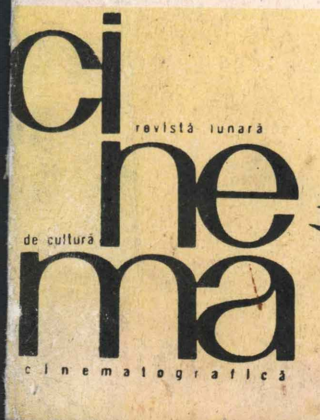
MAMAIA - 1966

ediţie specială

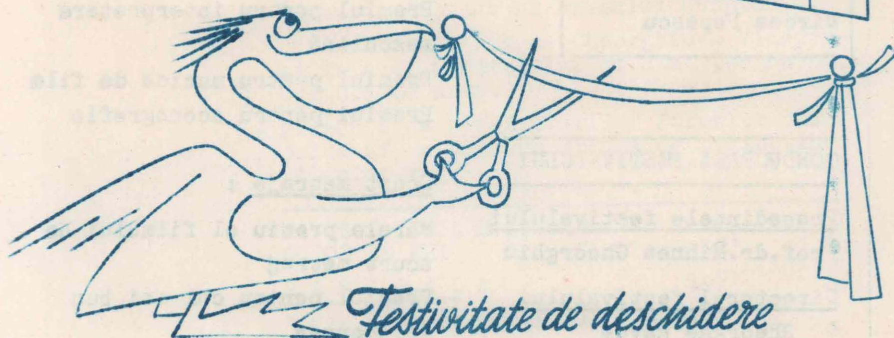
15-22 iunie

Bine ați venit la al treilea Festival al filmului Românesc !

Juriului - îi dorim înțelepciune și imparțialitate !

Creatorilor le dorim stoluri de pelicani albi

Ziariștilor - inspirație fosforescentă

Organizatorilor - organizare !

Tuturor vă dorim să aveți parte de :

cît mai multe filme bune,

cît mai multe zile cu soare,..

cît mai multe nopți cu lună...

Programul festivalului

(aşa cum arăta el marţi 14 iunie,în amurg)

MIERCURI 15 iunie 1966

orele 18,oo - Cocktail de deschidere oferit de Vicepreşedintele Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă prof. dr. Mihnea Gheorghiu. ("Melody-Bar" - Mamaia).

orele 20,oo - Deschiderea oficială la Teatrul de vară din Mamaia.

Cuvîntul tov.Petre Nicolae - preşedintele Sfatului Popular al oraşului Constanţa.

Cuvîntul tov. Mihnea Gheorghiu - Vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă.

- Prezentarea realizatorilor filmelor din prima zi de concurs urmată de proiecţia filmelor :

NAVIGATORI CARE DISPAR	16'
6.000 DE ANI	18'
R A S C O A L A	1o7'

Timp de proiecţie : 2 h.21'

(Sfîrşitul serii cinematografice în jurul orei 23,oo).

Vă dorim o noapte înstelată dar dacă totuşi va ploua festivitatea de deschidere va avea loc la cinematograful " Republica"(din Constanţa). Autobuze în faţa hotelului " Perla ". Imbarcarea la ora 21.

JOI 16 iunie 1966

orele 12,3o - Conferinţă de presă.(Participă realizatorii filmelor din ziua precedentă).

orele 2o,3o - Prezentarea realizatorilor şi proiecţia filmelor :

L I N I O R I I	11'
PLANTE ACVATICE	1o'
VEZI, RINDUNELELE SE DUC	1o'
DUMINICA LA ORA 6	8o'

Timp de proiecţie : 1 h.51'

Redacţia buletinului nostru a adresat unor participanţi la festival această întrebare :

CARE ESTE SENTIMENTUL FUNDAMENTAL CU CARE INTIMPINATI FESTIVALUL ?

Iată răspunsurile :

MIHNEA GHEORGHIU

– Această trecere în revistă, selectivă, a producţiei naţionale de filme şi-a dovedit utilitatea şi necesitatea, prin contribuţia efectivă pe care competiţia anuală a filmului românesc a adus-o la ameliorarea pe plan calitativ a realizărilor cinematografiei noastre. Festivalul naţional al filmului de la Mamaia şi-a confirmat prestigiul, creînd una dintre acele noi şi durabile tradiţii ale artei şi culturii noastre. După părerea mea, recolta şi selecţia făcute anul acesta marchează progresul vădit pe care cinematografia noastră l-a înfăptuit prin efortul devotat şi serios al lucrătorilor săi.–

EUGEN MANDRIC

– Cel mai încurajator lucru care se poate remarca, la începutul acestei a 3-a confruntări naţionale a filmului românesc, este, după părerea mea, că repartiţia premiilor este absolut imprevizibilă. Faptul că Studioul nostru poate prezenta 7 filme (şi unul în afara concursului) într-o competiţie foarte strînsă, atestă, îndrăznim noi să credem, că media producţiei româneşti de lung metraje a crescut.

Două din filmele pe care le prezentăm în acest Iunie au primit deja la Cannes şi la Mar del Plata confirmări internaţionale de înalt prestigiu. In aceeaşi situaţie, anul trecut, nimeni nu se îndoia că " Pădurea spînzuraţilor" va lua Marele Premiu. Iar anul acesta nici Pintilie şi nici Mureşan nu se pot declara net detaşaţi de restul plutonului. Aceasta înseamnă, încă odată, că ne îndreptăm cu forţa masivă a efortului colectiv, către o creştere generală a calităţii filmelor noastre. Aştept cu nerăbdare să felicit laureaţii, dar pînă atunci sînt fericit să cred că Studioul "Bucureşti " a stabilit o medie mai ridicată.

D I N A   C O C E A

– Aştept ca Festivalul să corespundă aşteptărilor noastre (nu întotdeauna atît de pasive, de voit obiective, ca acum) şi să confirme succesele (dealtminteri şi ele active) ale cinematografiei naţionale. Ce sentiment mă încearcă? Sentimentul de răspundere pe care-l ai ori de cîte ori eşti chemat să dai verdicte (şi cine poate arunca liniştit piatra – fie chiar Pelicanul!) asupra muncii altora...

V I C T O R   I L I U

- Doresc ca tinerii regizori ce se prezintă în competiţie cu primul lor film să aibă un mare succes (pe cît posibil la ambele categorii de spectatori).Aş vrea ca prezenţa mea în Juriu să nu se transforme în rutină. Să-mi pot păstra de fiecare dată prospeţimea privirii.

OVIDIU GOLOGAN

- Aş vrea ca filmele de anul acesta să se ridice la valoarea culturii, inteligenţei şi sensibilităţii artistice a poporului nostru. Sentimentul fundamental ? Romantic. Să ajungem ca şi realizările noastre din acest domeniu- proiectate pe toate ecranele lumii - să fie recunoscute ca valori specifice româneşti.

M I H A I   I A C O B

- Aştept la a 3-a ediţie a festivalului filmele despre care se va discuta şi la cea de a X-a.

- Sentimentul fundamental ?

- Vai, de responsabilitate şi de amnezie. De pierdere subită a memoriei emoţionale. A condiţiei mele umane de coleg, de prieten, de suporter. Destul de dificil,de altfel, acest sentiment fundamental.

In artă obiectivitatea presupune nu numai curaj exterior, ci şi o autodepăşire intimă - a înclinaţiilor personale, a unui anumit gust artistic, a preferinţelor care se dezvoltă o dată cu celulele.

In rezumatul rezumatului, de interesată detaşare.

ECATERINA OPROIU

- Sînt convinsă că în rîndurile cineaştilor noştri există mari talente : unele n-au dat încă măsura strălucirii lor ; altele n-au fost încă descoperite :altele n-au fost încă recunoscute. Aş dori ca la a 3-a ediţie festivalul să discute mai mult despre TALENT. Despre talent, ca singura noţiune în afara căreia nu este de conceput arta; despre talent, ca motor al dezvoltării socialiste ; despre talent ca antidot al prostiei. Pentru că talentul e fructifer şi deseori generos, iar prostia e neputincioasă şi aproape întotdeauna rea.

MIRCEA POPESCU

- Sentimentul fundamental ? Straniu. Parcă privesc pentru prima oară filme pe care la timpul lor le-am discutat, pe fiecare în parte. Confruntate aici, oferă însă o altă perspectivă valorică. Cît priveşte emoţiile... (mă aflu prima dată în juriul de la Mamaia, n-am decît experienţa Veneţiei, dar acolo eram, totuşi, spectator). Am prea mare încredere în judecata lucidă a colegilor.. ; ea îmi linişteşte bătăile de inimă...

AZI

miercuri 15 iunie

NAVIGATORI CARE DISPAR

Scenariul și regia : Ion Moscu

Imaginea : Wiliam Goldgraber

6000 DE ANI

Scenariul și regia : Adrian Petringenaru

Imaginea : Costache Ciobotaru

R A S C O A L A

Regia : Mircea Mureșan

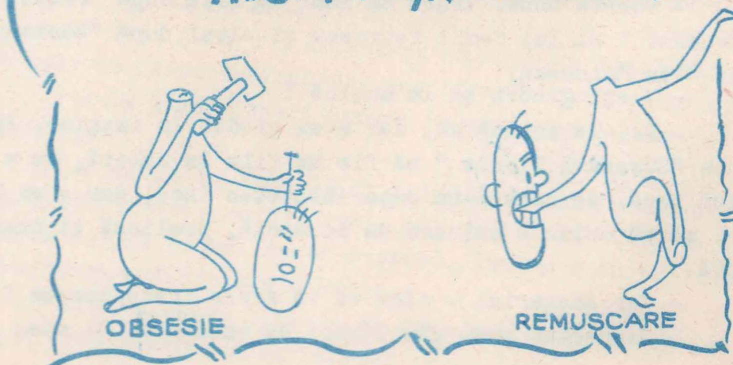
Scenariul - adaptare cinematografică după romanul " Răscoala " de Liviu Rebreanu : Petre Sălcudeanu

Imaginea : Nicu Stan

Muzica : Tiberiu Olah

Decoruri : Arh. Marcel Bogos

Interpretează : Ilarion Ciobanu, Nicolae Secăreanu, Ion Besoiu, Constantin Codrescu, Sandu Sticlaru, Emil Botta, Colea Răutu, Adriana Nicolaescu, Stefan Mihăilescu-Brăila, Felicia Chiriță și alții.

DIALOGURI FESTIVALE–DIALOGURI FESTIVALE–DIALOGURI FESTIVALE

Aici au cuvîntul autorii filmului: RASCOALA

MIRCEA MUREŞAN şi Patul lui Procust

Asaltat în ultimul timp de reporteri, Mircea Mureşan a dat în cîteva luni un mare număr de interviuri– cum se zice – " în ţară şi străinătate ". Fără a fi devenit prin aceasta un blazat, regizorul filmului RASCOALA îşi preţuieşte cuvintele sau nu vrea să se repete – aşa că e foarte succint în confesiuni.

– Vă place RASCOALA ?

– Din cînd în cînd. In ultimele trei luni l–am văzut, mi se pare, de vreo 20 de ori şi ... dar asta nu cred că pot s–o spun aici, la Festival.

– Totuşi...

– Nu mi–a plăcut întotdeauna. Cred însă că aici, la Festival, o să–mi placă.

– Cînd aţi vrut prima dată să faceţi un film?

– Să vă spun o poveste banală cu fraze ca : încă din copilărie mă interesa arta – şi aşa mai departe ? Totuşi, una din primele mele tentaţii cinematografice a fost în copilărie cînd am citit o carte cu poveşti haiduceşti – "Craiul pădurilor " se numea. Mă gîndeam ce bine ar fi să se facă un film românesc după ea. Ajunsesem chiar să mă preocup de cine ar putea face muzica şi mă oprisem direct la Enescu.

– Dar scenariul ?

– Scenarist, binenţeles, nu găsisem.

– Acum în ce raport vă aflaţi cu scenariştii?

– Foarte bune. Vreau să fac un film după "Patul lui Procust " al lui Camil Petrescu şi altul după "Sărmanul Dionis " de Eminescu.

– V–aţi gîndit şi la muzică ?

– Nu, la muzică nu, dar m–am gîndit la imagine. Aş vrea ca "Sărmanul Dionis " să fie un film în culori, cu o tehnică nouă, pe care n–am experimentat–o încă, dar o am în minte, ca să obţin o culoare de acuarelă, prelinsă şi transparentă.

– Iar scenariul – cine vă va scrie transpunerea ?

– Scenarist n–am găsit nici de astădată. Si stau

şi mă întreb : de ce ? Nu reuşesc să tentez pe nimeni cu "Sărmanul Dionis " şi " Patul lui Procust ".

- Poate pentru că scenariştii noştri sînt cu toţii foarte ocupaţi cu temele contemporane şi nu mai au timp pentru ecranizări.

- S-ar putea. Mi-aţi dat o idee. Tot voiam eu să fac un film de actualitate.

PETRE SALCUDEANU : Oamenii sînt plini de contradicţii

- Ce părere aveţi despre premiul obţinut de RASCOALA la Festivalul de la Cannes ?

- Premiul obţinut de RASCOALA la Cannes dovedeşte o dată în plus prestigiul de care se bucură cinematografia noastră peste hotare. Să nu uităm că pentru a treia oară consecutiv cel mai important festival cinematografic şi-a înscris în palmaresul său numele ţării noastre. Chiar pentru pesimişti acest lucru reprezintă o certitudine ce nu mai are nevoie să fie comentată. Succesele obligă, evident, şi datoria noastră este să continuăm şirul de realizări importante.

- Ce părere aveţi despre Festivalul de la Mamaia?

- Din an în an tot mai bun. Selecţii mai severe, premii mai judicioase. Prestigiul de care se bucură festivalul la noi, în rîndul cineaştilor şi al oamenilor de artă, dovedeşte că înfiinţarea lui a fost mai mult decît necesară, el constituind un act de cultură. Nu sînt un mare cinefil. Activitatea mea cinematografică e rodul unui mariaj pe care nu l-am dorit, dar pe care îl slujesc cinstit şi cu reală credinţă. Tocmai pentru a demonstra că sînt de acord cu el şi că ceea ce părea întîmplător s-a transformat în pasiune.

- Ce părere aveţi despre necesitatea ecranizărilor ?

- Necesare. Dar ele nu pot da profilul contemporan al unei cinematografii. Deci, cît mai multe scenarii originale despre actualitatea noastră, despre frămîntările noastre, despre dorinţele noastre.

- Pe această linie v-am întrebat la ce scenariu lucraţi. Mi-aţi răspuns că lucraţi la un roman.

- Dacă m-aţi fi întrebat la ce roman lucrez v-aş fi răspuns că lucrez la un scenariu de actualitate.

- Spirit de contradicţie ?

- Ce să-i faci ? Oamenii sînt plini de contradicţii.

NICU STAN : (6+3+4)+ 7 = A înfrunta sentimentul cu ochii dilataţi

Cu Nicu Stan intrăm în zona ştiinţelor exacte. Lumina el o citeşte în lucşi, iar inspiraţia o traduce în calcule de compoziţie. Să nu ignorăm deci datele concrete.

A lucrat ca operator la 13 filme - la 7 din ele ca operator şef, 4 fiind de lung metraj, cu actori. Să le cităm pe acestea din urmă : Partea ta de vină (1963), Dragoste lungă de-o seară (1964), Răscoala (1965), Vremea zăpezilor (1966). La acestea mai trebuie adăugate 7 filme de publicitate în care semnează uneori şi regia, şi chiar scenariul. Deci 2o de filme. In 1964 la primul festival de la Mamaia a obţinut Premiul pentru imagine cu Dragoste lungă de-o seară.

Exactitatea nu şi-o desminte nici în vorbire:

- Elementul primordial în plastica filmului Răscoala a fost nota sobră, echilibrul perfect, chiar acolo unde există dezechilibruri în compoziţie. Echilibrul se realizează în acest ultim caz în suita de montaj, în cadrele următoare.

Dacă doriţi amănunte, le aveţi :

„Vorbesc de un echilibru de paginaţie şi de ton."

Frazele sale încep totdeauna cu un substantiv articulat :

- Un echilibru de ton se poate sesiza, de pildă, între secvenţa de interior - noaptea, ţăranul Petre e acasă cu mama sa bolnavă şi fierbe mămăliga (secvenţă tratată în tonuri de cărbune coborîte ca valoare) şi secvenţa următoare - plimbarea săniilor pe zăpadă, de un alb sclipitor. Acesta e un dezechilibru echilibrat.

Sau :

- Unghiul frontal faţă de roţile care traversează cadrul în secvenţa cînd ţăranii se întorc cu trenul de la

- Dacă m-aţi fi întrebat la ce roman lucrez v-aş fi răspuns că lucrez la un scenariu de actualitate.

- Spirit de contradicţie ?

- Ce să-i faci ? Oamenii sînt plini de contradicţii.

NICU STAN : (6+3+4)+ 7 = A înfrunta sentimentul cu ochii dilataţi

Cu Nicu Stan intrăm în zona ştiinţelor exacte. Lumina el o citeşte în lucşi, iar inspiraţia o traduce în calcule de compoziţie. Să nu ignorăm deci datele concrete.

A lucrat ca operator la 13 filme - la 7 din ele ca operator şef, 4 fiind de lung metraj, cu actori. Să le cităm pe acestea din urmă : Partea ta de vină (1963), Dragoste lungă de-o seară (1964), Răscoala (1965), Vremea zăpezilor (1966). La acestea mai trebuie adăugate 7 filme de publicitate în care semnează uneori şi regia, şi chiar scenariul. Deci 2o de filme. In 1964 la primul festival de la Mamaia a obţinut Premiul pentru imagine cu Dragoste lungă de-o seară.

Exactitatea nu şi-o desminte nici în vorbire:

- Elementul primordial în plastica filmului Răscoala a fost nota sobră, echilibrul perfect, chiar acolo unde există dezechilibruri în compoziţie. Echilibrul se realizează în acest ultim caz în suita de montaj, în cadrele următoare.

Dacă doriţi amănunte, le aveţi :

„Vorbesc de un echilibru de paginaţie şi de ton."

Frazele sale încep totdeauna cu un substantiv articulat :

- Un echilibru de ton se poate sesiza, de pildă, între secvenţa de interior - noaptea, ţăranul Petre e acasă cu mama sa bolnavă şi fierbe mămăliga (secvenţă tratată în tonuri de cărbune coborîte ca valoare) şi secvenţa următoare - plimbarea săniilor pe zăpadă, de un alb sclipitor. Acesta e un dezechilibru echilibrat.

Sau :

- Unghiul frontal faţă de roţile care traversează cadrul în secvenţa cînd ţăranii se întorc cu trenul de la

Bucureşti transmite senzaţia unei francheţe dure:înfrunţi un sentiment cu ochii dilataţi. Ritmul roţilor opturează imaginea în alb-negru, pentru ca apoi o mişcare de aparat să descopere imensitatea Bărăganului albit de zăpadă şi de aburii trenului, dar: vedem firul căii ferate care-ţi conduce ochii precis, undevà la infinit, în direcţia trenului : ţăranii se întorc cu ideea netă că nu se mai poate, că trebuie să pună mîna pe topoare. O idee deci pentru care ar fi fost necesare trei-patru pagini de literatură, a avut nevoie, plastic, de un singur element, filmat însă într-un anumit context şi într-un anumit fel.

Intrerupem discuţia noastră din motive de spaţiu.

ILARION CIOBANU : Imi plac pentru că sînt nişte eroi care tac

După lectura atentă a cronicilor filmului Răscoala, trebuie să-ţi recunoşti breasla înfrîntă cînd îl asculţi pe Ilarion Ciobanu vorbind despre rolul său :

- Petre Petre e ca un rîu care curge molcom. Chiar atunci cînd celelalte rîuri încep să se învolbureze, el rămîne calm, deşi dedesubt, pe prundiş, apele lui fierb.

Apoi, ca la un publicist versat, metafora se redimensionează :

- Mi-a plăcut acest personaj prin ţinuta lui înaltă. Moral, el e drept, cu coloana vertebrală fermă - şi atunci cînd nu se amestecă în desfăşurarea evenimentelor, şi atunci cînd dă frîu liber pornirilor adunate de ani.

Poet, actorul e totodată şi un critic, căutînd filiaţiile personajului său :

- In general, acest rol se deosebeşte de cele pe care le-am interpretat pînă acum, printr-o anumită contorsiune interioară sugerată de Rebreanu şi accentuată de Sălcudeanu şi Mureşan. Aş putea face totuşi o paralelă între Petre din Răscoala şi Mitru Moţ din Setea . Uneori, în timpul filmărilor, aveam senzaţia că Petre Petre e un bunic al lui Mitru Moţ, ca şi cum eu aş fi parcurs istoria invers. De aceea stau

şi mă gîndesc că voi ajunge poate odată la Horia, la Cloşca, la Crişan sau chiar la Gheorghe Doja.

- Vă interesează aceşte personalităţi istorice ?

- Nu sînt un istoric. N-aş putea vorbi despre ele aşa cum ar fi vorbit Iorga. Dar bănuiesc că studioul îşi va pune cîndva problema înfăţişării acestor eroi ai neamului românesc. Mie îmi plac fiindcă sînt nişte eroi care tac mult şi răbufnesc apoi vulcanic, explodează. Nu sînt sigur că e chiar aşa şi oricum asta nu înseamnă că nu mă atrag şi alte structuri omeneşti sau eroii contemporani. E vorba, de pildă, să joc acum într-un film al regizorului Virgila Calotescu, rolul unui inginer, tot un fel de " răzvrătit ", un om care vrea neapărat să învingă şi care, atunci cînd toţi ceilalţi se îndoiesc şi refuză să mai creadă, el zice : - Ba da !"

NICOLAE SECĂREANU : Salt la antipozi

Maestrul Nicolae Secăreanu este un sentimental. Trecînd de pe prima noastră scenă lirică pe platourile de filmare, el rămîne tot atît de plin de evlavie ca şi atunci cînd o slujeşte pe Euterpe. Deşi fără nume, muza plebee a cinematografiei îl tentează :

- Arta cinematografică mă atrage în mod deosebit, fiindcă îmi oferă în cariera mea artistică prilejul unui salt la antipozi. Manifestarea artistică în operă e grandioasă-ea dramatizează la maximum. In film dimpotrivă, fără ca potenţialul emotiv să scadă, ci din contra, e nevoie de o mare simplitate, de un realism mai viu decît în teatru.

- Aţi descoperit deci acestei muze graţii inedite. De cînd ?

- Prima oară am luat contact cu cinematografia la proiectatul film Nicolae Bălcescu. Am făcut probe pentru Popa Sapcă. Dar de filmat propriu-zis am filmat întîiaşi dată în Răscoala. Vă daţi seama, după 30 de ani de carieră în operă, îmi venea greu să încep să debitez proză. Dar datorită tînărului şi talentatului şi amabilului regizor Mircea Mureşan, datorită excelenţilor mei parteneri, am reuşit să mă simt din ce în ce mai bine, iar muza fără nume a încetat

de a mă mai intimida. Imi pare bine că critica a apreciat în general favorabil modul cum apare în Răscoala personajul lui Miron Iuga. Aş vrea să spun că am o admiraţie deosebită pentru Ilarion Ciobanu care reprezintă în film ţăranul român, în toată liniştea lui plină de omenie, dar şi cu forţa lui virtuală în revolta contra nedreptăţii. Constantin Codrescu, de asemenea şi George Aurelian, au fost şi ei minunaţi parteneri de platou.

- Aţi jucat şi în Faust XX ?

- De data aceasta am fost un inspector al diavolului, iar în Dacii voi apare ca primul sol al lui Decebal.

- Ce filme vă doriţi pentru viitor ?

- Aş ţine foarte mult să se facă un film românesc cîntat. Să fiu un haiduc, în codru, să cînt cîntece de haiducie sau două-trei romanţe.

- On revient toujours...

ION BESOIU : Stiu să zîmbesc

Ion Besoiu, care poartă de anul trecut laurii mamaieni ai interpretării masculine pentru rolurile sale din Neamul Soimăreştilor şi Cartierul veseliei, nu indică o cifră precisă cînd îl întrebi cîte filme a făcut :

- 12 sau 13, zice el. Le-a uitat numărul sau poate nu ştie dacă să-l socotească şi pe cel care-l turnează în prezent.

- Rolul din Răsçoala e deosebit ca factură de ceea ce aţi făcut înainte...

- Toate rolurile mele au fost deosebite ca factură.

- Da, desigur, dar...

- E adevărat însă că rolul lui Grigore Iuga face parte din categoria celor înclinate uşor spre meditaţie, aproape cehoviene, aş putea zice (...) Stiaţi că eu în teatru am jucat pe Tuzenbach din Trei surori ?

- Nu, nu ştiam.

- Da! Si pe Miroiu din Steaua fără nume ! Deşi - sub alt aspect - acest personaj din Răscoala e camilpetrescian. Găsesc că e aceeaşi dramă a lucidităţii ca la Camil Petrescu.

- Deci dumneavoastră nu sînteţi un violent, un dur, un linear !

- Nu, pe mine mă interesează rolurile de meditaţie şi cele care au un fluid poetic în ele. N-aţi citit ce am declarat în Gazeta literară, la masa rotundă despre filmul istoric de aventuri ? Luaţi de acolo părerile mele! Spuneam la acea masă rotundă că eu văd această serie de filme despre Haiduci - " pe punţi de baladă ", cum spunea şi Blaga. Si vreau să joc şi comedie.

- Dar dumneavoastră v-aţi consacrat în primul rînd ca un actor de mare vigoare, spectacular şi dinamic.

- Asta e adevărat...

- Sau nu v-au înţeles regizorii ?

- De înţeles m-au înţeles, dar nu ştiu de ce regizorii au sentimentul că eu nu ştiu să zîmbesc. Ei cred că zîmbetul meu e totdeauna rînjet. Dar eu pot să şi zîmbesc! Am zîmbit în Cartierul Veseliei, am zîmbit şi în Camera albă, şi în Haiducii, şi în Răscoala.

- Ce întîlniri aţi avut la Cannes?

- Multe. L-am cunoscut pe Orson Welles la o conferinţă de presă. Pe Alberto Sordi l-am invitat să vie la Mamaia şi - cel puţin atunci - spera să vie.

- Pronosticuri în privinţa palmaresului?

- Primii pelicani au zburat la Sibiu pentru Papaiani şi pentru mine. Din păcate, a doua oară nu mai poţi fi premiat. Mă gîndesc la Irina Petrescu, nu la mine.

- Totuşi, vă plac festivalurile ?

- Imi plac grozav! Dacă ar fi după mine, aş mai face un festival cu pelicani, iarna, la Sinaia.

FELICIA CHIRITA : Un inginer al florilor

Discuţia debutează surprinzător :

- Nu, nu sînt actriţă. Sînt asistentă universitară la Institutul Agronomic, facultatea de horticultură, inginer cu florile.

- Nu cu sufletele...

- Nu ! Noi sîntem o familie de silvicultori şi

Are cuvîntul scurt metrajul : NAVIGATORI CARE DISPAR

ION MOSCU : A fi gata să mori pentru un film despre televiziune

- Să fie NAVIGATORII cel mai bun din filmele pe care le-ai făcut ?

- Nu ştiu. Nu.

- De ce nu ?

- Nu pentru că nu e treaba creatorului să spună care e cel mai bun film al său. Pot să spun care îmi place mai mult...

- Care ?

- N-am să spun care îmi place cel mai mult şi am să răspund că Navigatorii îmi place foarte mult pentru că este unicul pe care l-am făcut pe tonul şi în registrul ăsta. Este singurul meu film melancolic.

- Care este filmul pe care-l visaţi, pentru care suferiţi, şi pentru care aţi fi gata să muriţi, dacă nu l-aţi putea face ?

- Un film despre televiziune.

- Am dreptul la un răspuns mai lung după o întrebare aşa de lungă.

- Deci despre televiziune, fiindcă în amestecul de imagini şi de viaţă pe care-l oferă televiziunea mi se pare că m-aş putea încurca şi descurca cel mai bine, cel mai artistic. E, de fapt, o temă pe care o propun de doi ani şi mi se tot respinge.

- Numai coşmarurile vin singure. Visele se împlinesc mai greu.

- Ce poetic !.

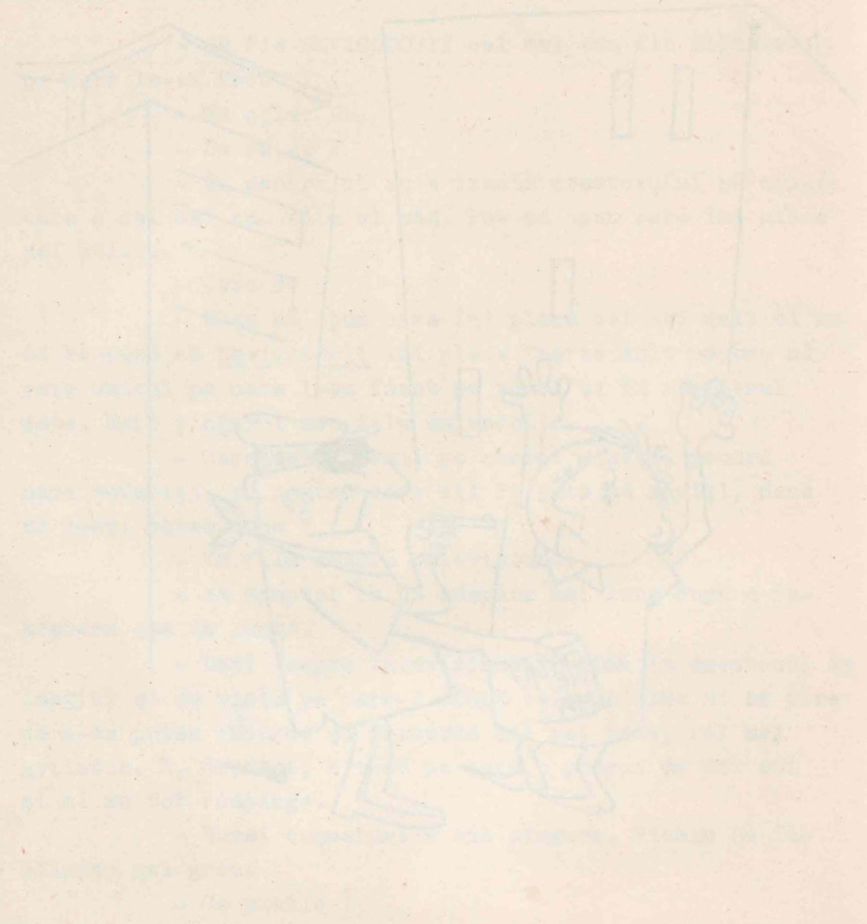
- Intr-adevăr. Deci apropo : Cum v-aţi închipui Mamaia' 66?

- Nimic schimbat în clipa de faţă de Mamaia'64 şi Mamaia'65, ceva schimbări în nivelul filmelor jucate şi în lista laureaţilor la documentare.

- Si juriului nimic ?

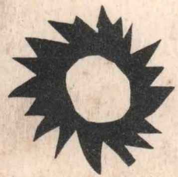
- Asta e o problemă grea. Juriul trebuie notat după ce notează el. Altfel sînt obligat să dau zece.

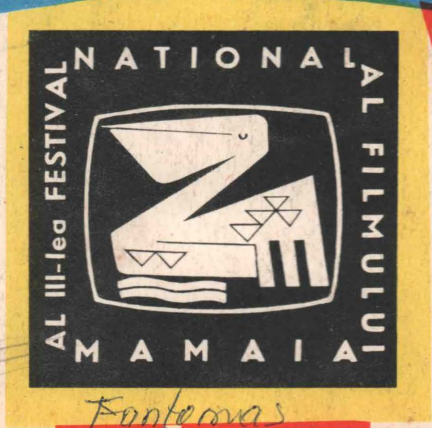

cinema

ci
ne
ma
revistă lunară
de cultură
cinematografică

~~Fanfan la Tulipe~~

Fantomas

ci
ne
ma
revistă lunară
de cultură
cinematografică

ci
ne
ma
revistă lunară
de cultură
cinematografică

ci
ne
ma
revistă lunară
de cultură
cinematografică